

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: D. T. N.,
nar. ,
státní příslušnost: Vietnamská socialistická republika,
bytem v ČR: ,

zastoupen advokátem Mgr. Vratislavem Polkou,
sídlem Vinohradská 22, Praha 2,

proti
žalovanému: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022, č. j. CPR-8990-2/ČJ-2022-930310-V230,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2022, č. j. CPR-8990-2/ČJ-2022-930310-V230, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, č. j. KRPA-289865-18/ČJ-2021-000022-SV ze dne 6. 12. 2021, které bylo potvrzeno a kterým bylo žalobci dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, byla stanovena na jeden rok. Počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování. Lhůta pro vycestování byla stanovena na 40 dní od nabytí právní moci rozhodnutí.
2. Žalobce namítá porušení § 3 správního řádu, nebyl dle něj dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Žalovaný se zaměřil výhradně na skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce a pominul ty, které svědčí v jeho prospěch (porušení § 50 odst. 3 správního řádu). Došlo také k porušení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, žalovaný nedbal, aby řešení odpovídalo okolnostem případu. Žalovaný přenesl pochybení správního orgánu I. st. do svého rozhodnutí. Toto se týká zejména posouzení přiměřenosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalobce přitom namítal nepřiměřenost z důvodu, že se na území neoprávněně ocitl neúmyslně a s ohledem na to, že se včas nedozvěděl o ukončení pobytového řízení u orgánu OAMP. Žalobce je názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s ust. § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, uložení správního vyhoštění neodpovídá závažnosti protiprávního jednání, a současně jeho vydání není ve veřejném zájmu, žalobce nejednal úmyslně, resp. vědomě, nevěděl o tom, že se ocitnul bez oprávnění na území, tuto informaci se dozvěděl až na Odboru azylové a migrační politiky v den zahájení tohoto řízení. Veřejný zájem na vyhoštění nevyžaduje s ohledem na míru a rozsah protiprávního jednání a absenci úmyslu v jednání uplatnění tak přísného opatření, bylo možno postupovat rovněž i za užití mírnějších prostředků, jako je např. uložení povinnosti opustit území EU. Žalobce byl v dobré víře, že stále pobývá na území v souladu se zákonem na základě jím iniciované žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, kdy mu nebylo rozhodnutí ve věci řádně doručeno, a ačkoli se ministerstvu žalobci nedařilo prokazatelně opakovaně doručovat, nebylo mu následně doručováno jiným ze zákona alternativním způsobem, nejsou naplněny materiální předpoklady pro jeho vyhoštění a správní orgán měl v souladu s § 50a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., toliko vydat rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí označuje postup správního orgánu I stupně jako řádný, nelze takový závěr akceptovat. Navíc správní orgán I stupně ani žalovaný v rozhodnutí neuvedli své úvahy, jež je vedly k závěru, že uložení rozhodnutí dle § 50a zákona č. 326/1999 Sb. v daném případě nepostačuje, rozhodnutí je nepřezkoumatelné, absentují také úvahy týkající se posouzení závažnosti protiprávního jednání či stavu, ve kterém se účastník ocitnul, případně zda závažnost protiprávního jednání převažuje nad ochranou soukromého života účastníka a zda je takový postup skutečně nezbytný, a tedy nelze postupovat za užití mírnějších zákonných prostředků.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
5. Žalobce byl dne 2. 11. 2021 kontrolován hlídkou OCP Praha. Kontrolou jeho cestovního dokladu a následnou lustrací nebylo zjištěno žádné platné povolení k pobytu na území ČR. Bylo rovněž zjištěno, že doba platnosti cestovního dokladu skončila 17. 8. 2019.

6. Při výslechu žalobce uvedl, že poprvé do ČR přicestoval v roce 2008, od té doby zde je neustále vyjma přibližně třech cest do Vietnamu za rodinou. Nevěděl o tom, že v současné době není k pobytu oprávněn. Myslel, že od doby, kdy podal žádost o pobyt, zde je legálně. Pobyty vždy vyřizoval, neví, kde se stala chyba. Nedostal žádný dopis či vyrozumění o tom, že by řízení u OAMP skončilo. Adresu pobytu, kterou uvedl, má asi dva roky, předtím bydlel na jiné, kterou nahlašoval. Současnou adresu však neohlásil, v tom připustil možný problém. Do své žádosti však uvedl telefonní kontakt. Přicestoval kvůli studiu, to platilo do roku 2017, poté požádal o změnu účelu pobytu. Vystudoval zde vysokou školu. Chce zůstat a pracovat. Nejbližší rodinu má ve Vietnamu, v ČR žije pouze sestřenice. Je svobodný a bezdětný. V ČR kromě ukončeného studia nemá žádné vazby. Nepáchal zde žádnou trestnou činnost. Finanční prostředky nyní nemá, ale mohl by si je sehnat. Nepracuje ani nestuduje. Finanční prostředky má z brigád. Nemá zdravotní pojištění. V případě návratu do Vietnamu mu nic nehrozí, avšak vzhledem k tomu, že na území ČR žije již 13 let, byl by pro něj návrat obtížný.
7. Součástí spisu je závazné stanovisko ev. č. ZS52615 ze dne 5. 11. 2021 se závěrem, že vycestování žalobce je možné.
8. Rozhodnutím ze dne 6. 12. 2021, č. j. KRPA-289865-18/ČJ-2021-000022-SV, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění se zákazem vstupu na území členských států EU v délce 1 rok. Správní orgán I. st. v odůvodnění tohoto rozhodnutí mj. uvedl, že lustrací žalobce bylo zjištěno, že posledním oprávněným pobytem žalobce na území byla žádost na OAMP o změnu účelu dlouhodobého pobytu občana třetího státu, kdy žádal o pobyt za účelem podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná. Tato žádost byla žalobcem podána dne 14. 8. 2017 a řízení o ní bylo zastaveno pro překážku v rámci řízení rozhodnutím ze dne 24. 6. 2019. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 8. 2019, ode dne následujícího tomuto dni (tj. 15. 8.) nebyl žalobce již držitelem pobytového oprávnění. Neoprávněný pobyt byl proto v době od 15. 8. 2019 do 2. 11. 2021, tedy do doby pobytové kontroly. Doba správního vyhoštění jeden rok byla stanovena v dolní polovině hranice možné výše doby s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem. Jako přitěžující okolnost bylo zohledněno, že žalobce nemá v ČR povolen pobyt a pobýval zde vědomě neoprávněně. Žalobce měl také již neplatný cestovní doklad. Žalobce dle správního orgánu I. s. pouze spoléhal na to, že nedojde k pobytové kontrole, které se úmyslně vyhýbal, a nepodnikl žádné kroky k řešení pobytu. Polehčující okolností byla shledána spolupráce žalobce se správním orgánem, kdy s žalobce ke svému jednání doznal a uvedl, že bude moci odcestovat. Současně nebylo zjištěno ani jiné protiprávní jednání žalobce na území ČR. Správní orgán se dále zabýval přiměřeností rozhodnutí a možnými dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
10. Jelikož žalobce namítl vady doručení rozhodnutí o jeho žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, soud se zabýval otázkou, zda žalobci svědčí pobytové oprávnění, zejména pokud shodnou vadu doručení žalobce uplatnil již v obvolání.

11. Z lustrace provedené správním orgánem I. st. vyplynulo, že pobytová žádost, kterou žalobce zmínil, byla žádost o změnu účelu dlouhodobého pobytu. Dané odpovídá jeho tvrzením uváděným při výslechu, že žádost podal v souvislosti s ukončením studia se záměrem podnikat. Žádost byla podána dne 14. 8. 2017, tedy více než čtyři roky předtím, než byla provedena pobytová kontrola žalobce. Ze zjištění správního orgánu I. st. plyne, že řízení o žádosti bylo zastaveno pro překážku v řízení rozhodnutím ze dne 24. 6. 2019, které nabylo právní moci dne 14. 8. 2019. Správní spis však neobsahuje podklady, které by poskytl oporu pro vypořádání s námitkou vadného doručení rozhodnutí o pobytové žádosti žalobce. Ostatně žalovaný se nijak nevypořádal s odvolací námitkou o vadě doručení, přitom jde o rozhodnou otázku, neboť vada doručení by vedla k existenci pobytového oprávnění žalobce. Žalovaný se v odůvodnění omezil na úvahy směřující k tomu, že žalobce byl povinen se aktivně o své pobytové řízení zajímat, což nečinil. Z jeho úvah však neplyne nic o tom, že by se zabýval tím, zda a jakým způsobem bylo žalobci v předmětném řízení doručováno, neboť nejen účastník, ale i správní orgán má své povinnosti, zde řádně doručit. Bez řádného doručení nemůže rozhodnutí nabýt právní moci. Absence vypořádání se s námitkou vady doručení zakládá nepřezkoumatelnost odůvodnění rozhodnutí žalovaného, jež může mít vliv na zákonnost rozhodnutí, proto soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil dle § 76 odst. 1 a), b) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost a nutné zásadní doplnění skutkového zjištění o doručení rozhodnutí o pobytové žádosti žalobce. Pokud cizinec namítne relevantní vady doručení rozhodnutí, na základě kterého zaniklo jeho pobytové oprávnění, je správní orgán povinen vyžádat předmětný správní spis a zjistit, zda bylo v předchozím správním řízení doručeno cizinci řádně. Zjištění právní moci rozhodnutí pouze z evidenčního systému je v takovém případě nedostatečné, jestliže je právní moc vyznačena správním orgánem, který případně postupoval při doručení rozhodnutí v rozporu se zákonem.
12. Výše uvedená vada brání se účinně vypořádat s dalšími žalobními námitkami proti odůvodnění rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť vyhoštění je podmíněno absencí pobytového oprávnění žalobce, proto soud nepřistoupil k věcnému posouzení dalších žalobních námitek. Lze pouze obecně konstatovat, že se důvodnými nejeví.
13. Žalobce byl v řízení úspěšný, proto mu náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Náklady tvoří odměna advokáta za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a příprava, a písemné podání ve věci samé. Dle ustanovení § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3.100,-Kč ($2 \times 3.100,-\text{Kč} = 6.200,-\text{Kč}$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300,-Kč za každý úkon ($2 \times 300,-\text{Kč} = 600,-\text{Kč}$) a 1.428,-Kč DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

V Praze dne 18. 7. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.